

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Преснякова В'ячеслава Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“

м. К и ї в
24 червня 2019 року
№ 40-у(П)/2019

Справа № 3-129/2019(2938/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Преснякова В'ячеслава Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернувся Пресняков В.М. з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами (далі – Закон № 1058).

Згідно з абзацом першим пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону № 1058 „пенсії, призначені відповідно до цього Закону до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“, з 1 жовтня 2017 року перераховуються із застосуванням середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, обчисленої як середній показник за 2014, 2015 та 2016 роки із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1%“.

Автор клопотання вважає, що окреме положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону № 1058 „із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1%“ є таким, що не відповідає положенням частин першої, другої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частини першої статті 46 Конституції України.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Автор клопотання перебуває на обліку у Головному управлінні Пенсійного фонду України в Чернівецькій області (далі – Управління). З серпня 2014 року до внесення змін до Закону № 1058 Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII (далі – Закон № 2148) він отримував

пенсію за віком, при обчисленні розміру якої за період участі тільки в солідарній системі величина оцінки одного року страхового стажу дорівнювала 1,35%.

Законом № 2148 внесено зміни до Закону № 1058, зокрема розділ XV „Прикінцеві положення“ доповнено пунктом 4³, відповідно до якого Управління з 1 жовтня 2017 року здійснило перерахунок призначеної пенсії Преснякову В.М. із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 %. Не погоджуючись з такими діями Управління, він оскаржив їх у судовому порядку.

Автор клопотання вважає, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у його справі, а саме постанові Сьомого апеляційного адміністративного суду від 4 лютого 2019 року, оспорюваного положення Закону № 1058 було звужено його право на соціальний захист, гарантоване статтею 46 Конституції України, чим порушено приписи статті 21, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24 Основного Закону України.

2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які б свідчили про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Пресняков В.М., аргументуючи твердження щодо неконституційності окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону № 1058, висловлює незгоду з законодавчим регулюванням механізму перерахунку призначених пенсій за віком. Крім того, аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що у ній не наведено обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваного окремого положення Закону № 1058. Так, цитування приписів Конституції України, наведення положень законів України, посилання на юридичні позиції Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Основному Закону України оспорюваного положення закону України не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності.

Також у конституційній скарзі Пресняков В.М. фактично висловлює незгоду з постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 4 лютого 2019 року. Однак незгода з судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Преснякова В'ячеслава Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**